

AUTONOMIA

POLITIKAI NAPILAP.

Előfizetési ár:
 egész évre (20 frt., félévre 10 frt.
 negyedévre 5 frt.)

Beigattási díj: 6-hasábos petit-sor
 5 kr.; bélyegdíj minden beigattásért.
 30 kr.

A „nyiltér“-ben 4-hasábos petit-sor
 20 kr.

Az előfizetési pénznek
 a lap kezelését illető minden tár-
 gyak a szerkesztőséghez (Lakatos
 utca 1 sz. a. 1 emeleten) inté-
 sendők.

Bérmegtelen levelek
 el nem fogadottnak.

Előfizetési felhívás

AUTONOMIA

1869-ik évi folyamára.

Egész évre	20 frt — kr.
Félévre	10 " "
Egy negyedre	5 " "
Egy hónapra	1 " 70 "

Szegényebb sorsu nt. káplán vagy plebános urak számára mindazáltal, kiknek évi jövedelmük a rendes congrua illetéket alig haladja túl, az „Autonomiát“ mindjárt most is, 16, 8 és 4 forintért szívesen adjuk.

Az „Autonomia“
 kiadó-hivatala.

Tisztelt szerkesztő ur!

Midőn ön másfél év előtt irodalmi vállalatával hazánk katolikus közönsége elé lépett és jobbra fordult állami létünkkel merített bátorsággal, kórságos egyházi viszonyaink megörvösítésének előmozdítására törekvést indított meg: részemről ezt helyesebb nem birám, és meg vagyok győződve, a katolikus intelligencia szabadelvű, tehát leg-egyobb része sem helyesle.

Ne értsen félre! Sem indolens meglepődés jelen egyházi állapotainkkal, sem érzéketlenség azon számos igények irányát, melyek amazokkal szemben jogosultak, — sem az egyik, sem a másik, hanem egyedül azon meggyőződés tartott vissza az önnel való egysüléstől; hogy már a kitűzött czél sem fog tetszeni, bár mennyire óhajtanó is az, annál kevésbé az ahoz vezető út és eszközök, — azok többségének, kiktől ez idő szerint még minden egyházi actio eredménye függ.

Nyíltan kimondom: a közöny jegét, vagy jobban szólva: az alsóbb papságnak és valamennyi laikusnak, amugyis kötelességszerű, passzív magaviseletét tartottam részről továbbra is alkalmazandónak; — az actiót még idő előtt valónak, sőt veszélyesnek.

Hogy ez nem csak az én egyéni véleményem volt, hanem szabadelvű hitsorsosaink nagytöbbsége is; arról épen önnök, tisztelt szerkesztő ur, lehetett legjobban meggyőződnie, ki, midőn az ellenkező véleményt tartva, az actio megindításán fáradozna, nemde nem annyira a fölülről amugy sem igen várható buzdításnak, mint inkább az általunk való kellő támogatásnak hiánya miatt családott annyiszor legbiztosabb várakozásaiban?

Azon véleményem nem változott még akkor sem, midőn — nagyrészt bizonyára az ön által megindított eszmefolyás és közvélemény nyomása alatt — a törekvés összerű alakot kezdett ölteni, s az u. n. katolikus autonomia szervezése került szóba. Folyvást azt tartók, hogy az actióba belépünk nem kell: ha nyilatkozunk is, szavunkra nem hajolnának; a nélkülünk való intézkedés pedig mitem érthet, minthogy nélkülünk a feladat meg nem oldható. Nincs még itt, de elővend bizonynyal az idő, midőn a vélt lehetetlenséggel is megbarátkoztató végszükség irányunkban capitulatióra kényszerítendő azokat, kik csak a hódolás képességét engedik meg nekünk, vagy inkább az életelőt közönyt, semmint az életelő közrehatását.

Változott-e azóta s legujabban véleményem? E soraim, mint a közöny-szülte hallgatás féltékeny szakszása, igent látszanak jelenteni; határozottan még sem merném állítani.

Mikor szünik meg a katolikus intelligencia, immár fölülről is sajátján érzett közönye vállalási és egyházi ügyek iránt, — ez első sorban nem töle önmagától, hanem az egyházi ügyeket intéző egyéniségektől s az autonomia szervezése körüli eljárásról függ.

Egyelőre csak egyet kívánunk: Legyen mindenki azon, hogy a megalkotandó katolikus egyházi képviselvényben kifejezve legyen minden vélemény és iránylat, mely hitsorsosaink körében találkozik, és az irányadó személyiségek, akármilyen is tisztók, óvakodjanak azon nagyon is emberi, de épen azért az egyházhoz nem illő törekvéstől, saját egyéni vagy osztály-nézetüket mára választásoknál kizárólag érvényesíteni. Mi, nagyönis okadatolt kételyeink és gyanúink miatt, a katolikus képviselvény körébe lépni nem áhítunk, e tisztet keresni nem fogjuk. Ha

hiányozni fogunk abból, ez csak mondott véleményünket igazolandja. Megjelenendünk ott, ha azok kívánják, kik mindedig bennünket lényeges tényezőkkül őszintén elismerni vonakodtak. Elvállik, kinek volt igaza: önnök-e — bizalmával; avagy nekünk, kik szintén bizunk, de nem szavakban, hanem csak tettekben, elveink és a tények logikájában.

Pest, april 8.

Mulasztás nélkül igyekeztünk megfelelni a napi sajtó azon feladatának, mely az eszmék fejlesztésében előre menve, készíti útját a napi kérdések megoldásának.

Elvont szempontok, mint politikusi ábrándozók eszményei, nem vezették tévutra lépteinket, mindenkor az életadta helyzet színvonalán állottunk.

Találván a kibontakozásra egy józan alapot, azt elfogadtuk, s az autonomia kérdését a gyakorlati térére vezettük.

Eszméink az alkalmazhatóság körében mozogtak, kijelölve az elvek incompatibilitását, ahol az létezik, s keresve az összeférhetőségeit, minden egyes t e r m é s z e t ű mozganatban.

Még a mult év tavaszán alkotott első autonomikus munkálat keletkezte előtt tévnik kísérletet az 1848-ik emlékirat szellemében és alapján állítani össze egy rendszeres autonomikus szervezeti szabályzatot.

Ezen alaprajzunktól felfogás és szellem tekintetében mindkét püspöki javaslat messze elűtő volt.

Nem erőszakoltuk elveinket, sem azok alkalmazását. Valamint nem tartózkodtunk őszinte véleményünket nyíltan elmondani a püspöki munkálatok fölött. Szándékunk és kötelességünk félreértéseinek nehéz következményeit önkényt vetlünk vállainkra.

Nem volt ezen egész eljárásunkban következetlenség. Az elvekben előre jártunk, megpróbáltuk azok alkalmazását is fejtegetni. A megjelent püspöki tervrajzok nem a nyilvánosság világánál készülvén, midőn alkotásuk folyt, nem szólhatunk a dologhoz.

Igy lett a legujabb választási szabályokkal is.

Csak annyit tudunk, hogy az októberi vegyes értekezlet szabadelvű alapokat fogadott el. A kivétel formáit és arányait titok fődte.

Akkor nyilatkozhatnánk tehát csak róla, midőn mint kész szöveg megjelent. E megjelenés azonban az előbbi munkálatok érvényét hasonlíthatatlanul felülmúlta. Szentesítés övedzi azt a vá l t o z t a t l a n s á g e r e j l e v e l e t.

A közvélemény szava nem maradt néma e fontos lépéssel szemben.

A lapok kemény bírálatokat hoztak róla. Jel volt ez, hogy a nemzeti közvélemény figyelme kíséri a kath. mozgalmat, s hogy az összes kulturái tényezők hatása készen áll ügyünkben való részvétre.

Belátjuk, hogy nem a választási szabályok alapja lett kifogások tárgya.

A kivitelben találtak hiányos részleteket. Ezekről tudomást kelle vennünk, és siettünk közléputat tartva, elfogadható magyarázatok által eszközölni közvetítést a felfogások végletei között.

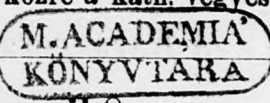
Siettünk megnyugtani a kedélyeket, bizalmat lehelni a haldokló sympathiákba, lehetőleg igazolni tisztelt főpásztoraink jóakarátát, s nem engedni, hogy foszlányokra tépessék, bár hosszú idő vajudozásai közt születt, de az alkalmazkodás és belátás bölcseségét hordozó ezen égető szükségé vált kezdemény.

Mert nem tartjuk épen lehetetlennek, hogy a közvélemény tulságos s izgatása által felkorbácsolt bizalmatlanság, sikertelenül tehetni nem csak ezen kezdeményes előválasztási cselekvényt; hanem hosszú időredobhatja vissza a kath. ügynek egész rendezését is. A legnagyobb igazságtalanság és legsúlyosabb csapás, mely a katolikusokat érhetné!

Kijelentjük tehát, hogy eltekintve a választási szabályzat egyes hiányaitól, az ügy érdekében jelen válságos viszonyaink között az actiót legszükségesebbnek tartjuk, s felhívjuk a kath. közvéleményt, hogy a szóban forgó autonomikus előválasztási szabályok hiányait a lehető

*) A t. képviselő urnak szíves engedelmével főtartjuk magunknak, hogy becses soraira nézeteinket elmondhassuk. Szerk.

minimumra redukálva, bizalommal és erélyvel működjek közre a kath. vegyes conferecia sikeresítésére.

Pest, april 8.

A törvénykezés reformja, különösen törvény-székeink ujjaalakítása általános elsőrendű teendőnek tartatik. A régi emberekből és a régi formákhoz is leginkább csak azok ragaszkodnak, a kik a dolgok pillanatnyi rendjéhez, vagy helyesebben a fenálló rendtelenséghez önző érdekeik lánczaival vannak csatolva.

A magyar kir. kuria átalakítását várja most a közönség feszült figyelemmel. A hasznavehetetlen, meg nem bízható emberek eltávolítását és a megnyerhető legderékabb erők alkalmazását követeli mindenki, a kinek az alakulandó törvény-székek tekintélye, az ország hitele, becsülete szíven fekszik.

Mi hitelt sem adunk azon mendemondáknak, amelyek a kúria egyik-másik legrosszabb hibén levő egyéneiről valódi rémhirként szállongtak a közönség között. Nem hihetjük, hogy X. ugy Y., akinek épen nem előnyös hírével az ország tele van, megmaradjon magas bírói tisztében, csak azért, mert A. vagy B. jó barátja. Nem hihetjük, hogy az ujjaalakítás a személyekben csak pro forma történik.

Igazságügyminiszterünkön bizonyosan nem fog mulni az, hogy a kuriát lehetőleg jeles elemekből ujja, tekintélyessé alakítsa; biztos garancia erre nézve egész multja, ügyszeretete, tapintata, hazafisága. Igen sajnálnók, hogy ha jogászaink, ha jeles szakembereink nehezitenék a miniszter jeles törekvéseit. Erre nézve aggodalommal töltött el, amit egy lapban olvasunk.

„Ugy halljuk — írja a „Sz“ — hogy több derék szakember s kifogástalan hazafi, a felhívást, hogy Magyarország fegfőbb bíróságánál széket foglaljon, határozottan visszautasítá.

Mily lélekemelő volna-e tünemény e hivatal vadászó korszakban, ha általános volna, s ha épen rosz helyütt nem alkalmaztatnák.

Mi tiszteljük a függetlenséget, melyet az okosan vitt élet a pálya végén a nyugalomban ad, a bírói függetlenséget a legmagasztosabb függetlenségnek tartjuk; a szakfériaktól pedig ügyszeretetet s áldozatot is követelünk.

A magyar jogászat jobbainak erkölcsi kötelessége a hazai igazságszolgáltatás újratertésének nagy munkájához még áldozattal is járulni, s ha azt a magyar jogászok kitünőségei akár kényelem szeretéből, akár a politikai helyzet iránti bizalmatlanságból mindjárt a kezdetben megtagadják: ugy kétségtelen nagy okunk lehet mind társadalmunk hanyatlása, mind a magyar jogászvilág korlátolt világnézete miatt töprekedni.

Ha aztán ily viszonyok között a bíróságok összeállítására nem fog mindenkiben megfelelni a közvárakozásnak; annak bizonyosan nem az igazságügyminiszter lesz az oka, hanem a z o k, k i r k ö l elmondhatni, hogy „szent harczaranyta állt az út,“ de arra lépni sem elég szívek, sem elegendő kötelességérzetök nem volt.

Legyük tehát eleve várakozásainkban is méltányosak s őszpontosítsuk követeléseinket leginkább abban, hogy — az adott körülmények mellett is a felsőbb bíróságok függetlensége, alkotmányos irányzata biztosításuk; szóval, hogy ugy intézkedjék a miniszter ur, hogy Makkabeus szavai szerint „megtartassék a törvény s meglegyen mentve a szabadság.“

Valóban a bírói hivatal legkiválóbban azon tiszttség ez országban, a melyben működni a hivatatottnak, saját kényelmük mellőzésénél is hazafias kötelességnek tekintendő. Siessen kiki tehetségei szerint hozzájárulni az igazságügyér célzataihoz, mert csak így lehetséges a kuria roskatag oszlopait életerősökkel pótolni.

Kevés ország van a mívelt világban, a hol több hitelt adnának a közmondásnak, a mely szerint „plus valet favor in iudice, quam lex in codice.“ E nézet megváltoztatásához járulni mindenkinek hazafias kötelessége.

Baranyából, apr. 4.

Azon szerkesztői megcsillagolás folytán, mely XXIV levelünkél alkalmaztatott, a szerkesztőség bennünket az olvasó-közönség irányában azon kötelességre szorított, hogy egyik kiadatlan levelünket, melyet a nyomdafesték olvashatlanná tett, ujlag küldenek meg; igen szívesen meghajolnánk e kérésre előtt, de annak megfelelni nem tudunk, nem pedig azért, mert leveleinket nem szoktuk külön szerkeszteni s aztán le is

tisztázni; tehát határozottan már nem tudjuk kérdés levelünk tartalmát, szövezerenti tartalmát értjük, s így annak ismét bekltdése reánk nézve a lehetetlenséggel határos majdnem, következéské a fenfentített kötelesség alól magunkat felmentettkül tekintjük; tárgyára azonban elmázolt levelünknek tisztán emlékezünk, ám annak ez időszereinti megbeszélése már nagyon elkészt lenne, minthogy tulszárnyalta azt már az idő, mely asz-óta lefolyt; különben is szerencsésnek kell mondanunk azon véletlent, hogy a bemázolás épen azon levéllel történt, mert az, amit abban kiemelni siettünk, anélkül is már nem pium desiderium többé. Felment tehát a szerkesztőség bennünket a bekért levél megküldésétől; és e felmentvényeért inkább más levelekkel akarunk szolgál-
 ni. Többször említtet levelünkét tehát nem tudjuk, s hatudnók se akarjuk ujra megküldeni. Igazolásunkra többet nem hozunk föl.

Meglehet, hogy ez őszinte vallomásunk, nem csak a t. szerkesztőségét, hanem olvasó-közönségét is azon megjegyzésre bírandják, hogy igen is jó volna, ha leveleink szerkesztésére több időt s nagyobb gondot fordítanánk, hogy azok mind irány mind tárgy tekintetében is a nyilvánosság jogos kívánalmainak megfelelnének; e lehető megjegyzésre épen azért, minthogy az csak lehető, érdemleges válasz nem akarunk adni; csak ugy mellékesen azt viszonzhatnók arra, hogy mi leveleinkben a figyelmet readesen valamely tárgy felé kívánjuk csak irányoztatni, avatottabb tollakra hagyván a bővebb eszmecsere kifejtését. Hiszünk, vagy legalább hinni akarjuk, hogy ilyetén törekvésünk által is teszünk némi szolgálatot néha-néha nem egy jó ügy érdekében, mi különben közléseinkkel ugysem akarván mást elérni.

Habár nem éreztünk magunkat illetékeseknek is mindenben, a hírlapi közléseket tekintve hozzászólni, illetőleg véleményt nyilvánítani, mégis ki irányában se követünk el praesumtiót, ha kimondjuk „mi is, hogy nemcsak napi lapjaink hasábjain, hanem gyakran még némely szakközönségek keretében is sok olyasmivel találkoztunk, mi ellen nem egy tekintetben lehetne kifogást támasztanunk, még pedig igen sokszor oly kifogást, mely a méltányos kívánalomnak nem csak látszataival, de belértékével is bír; és mégis tudunk magunkban annyi erkölcsi erőt kifejteni, hogy az elnézés személynét veszzük igénybe, s kívánalmaink mértékét mi szállítjuk alá.

Amit ekként mások irányában mi gyakorlunk, nem leszünk követelők, ha mi is magunk számára azt kéri batorkodunk, mert quod mi iustum, alteri aequum.

A szerkesztőséget egy más elnézésre is akarjuk felkérni, mely annyiból áll, miszerint készek vagyunk azt elhinni, hogy nem vette közön felhozott megcsillagolása folytán kötelmünké tett nyilatkozatunk ily késő megküldését; póstával helyben nem bírnak, s így gyakran áll be azon eset, hogy lapjaink későbbben jutnak kez-
 zünkhez, mint mi óhajtanók, minek aztán rendes kez-
 kezménye az szokott lenni, hogy a gyakran előfordul-
 ható szerkesztői felszólításra nem mindig adhatjuk meg a kívánt feleletet azon időre, melyben az elváratik s melyben azt különben is megadni óhajtanók.

Azok, kik velünk hasonlag külön expressus által kénytelenek a póstával közlekedni, ismerni fogják a felhozott késedelmeskedést; éppen azért igen kívánatos volna már életbe léptetni az illető miniszterium azon állítólagos intézkedését, melyszerint a postállomásoknál a vidékre kijáró levélhordók fognának alkalmaztatni.

Körendelet a szőlőbirtokotterhelő tartozások megváltása végett beadandó felszámítások tárgyában.

Az 1868. é. XXIX. tezik által megszűntetett szőlőbirtok tartozások megváltásának foganatosítása czéljából, az idézett törvény 25. §-a alapján, a váltás jogositottak mihezartása végett rendeltek:

1. A megváltási eljárás a váltásdíjra jogosítottaknak írásbeli beadványára inditatik meg; azért az illető jogosítottak, váltásdíj iránti igényeiket írásban bejelenteni s ebbeli beadványukhoz egy felszámítási táblás előterjesztést 2 példányban csatolni tartoznak.

Arvák, ugy gondnokság vagy csőd alatt lévő részéről ezen beadványt és felszámítási előterjesztésnek beadása az illető gyám és gondnok kötelessége, kik kötelességek ebbeli minőségüket az illető kinevezési okmány hiteles másolatának melléklésével igazolni.

Ha a bemondás meghatalmazott által történik: a felhatalmazvány is melléklendő.

2. Egy beadványba és táblás előterjesztésbe csakis egy helység s a netalán ahoz tartozó pusztá határában fekvő szőlők foglalandók.

3. Ha a szőlőbirtok után járó tartozásokhoz egy és ugyanazon helység határában többeknek osztatlan joguk volt: az igények egy közös beadványba s előterjesztésbe foglalandók és a felszerelt beadvány s által adandó be, ki az osztatlan közbirtokosságot képviseli.

Ezen eset kivételével saját igényét minden egyes jogosított külön tartozik beadni.

4. Az első pontban említett táblás előterjesztés a mellékelt minta szerint szerkesztendő; még pedig:

a) a czimlapon kitéendő a megye, szolgabírói járás és község, melynek határában a megváltás alá eső szőlő fekszik, ugyazint az adóhivatal, melyhez tartozik; végre a váltásjogositott bemondó neve és lakhelye;

Az első csász. kir. szabad.
dunagőzhajózási társaság.

SZEMELYSZÁLLÍTÓ-GŐZÖSÖK

menetrende

1869. évi márcz. 1-től fogva további rendelkezésig.

A D u n á n :

Lefelé:
Donauwörthből Regensburgba minden páratlan számu napon, 6 1/2 órák reggel.
Passauból Linzbe minden páros számu napon 1 ó. d. u. Linzbe minden páros számu napon 1 ó. d. u.
Bécsből Pestre: naponként 6 1/2 órák reggel.
Győről Pestre: naponként 11 órák d. e.
Esztergomból Pestre: naponként a helyigőzessel 6 ó. regg., és a Bécsből jövő személyszállító hajóval délut. 4 ó. tájban.
Vácraól Pestre: naponként a helyigőzessel reg. 7 1/2 ó. tájban és a Bécsből jövő személyszállító hajóval este 6 ó. tájban.
Nagy Marosról Bogdánya, Szendrőre és Pestre: naponként a helyigőzessel 6 órák regg.
Pestől Soroksárra, Bácskevére és Dömsödre: naponként a helyigőzessel 3 egy fél órák. délután.
Pestől Kalocsára naponként a helyigőzessel 12 ó. dében.
Pestől Eszékre: hétfőn, kedden, szerdán, pénteken és szombaton 7 órák reggel.
Pestől Zimonyba és Belgrádra: hétfőn, szerdán és szombaton 7 ó. reggel.
Pestől Orsovára és a Dunafejedelemsegekbe (hajóval Orsován): szerdán reg. 7 órák.
Eszékől Zimonyba és Belgrádra: kedden, csütörtökön és vasárnap:
 a helyigőz. elind. Eszékől 5 1/2 órák. reg. a személyszáll. hajó „Dravaszögrol” 7 ó. regg.
Eszékől Orsovára és a Dunafejedelemsegekbe (hajóval Orsován): csütörtökön, a helyigőz. elind. Eszékől 5 1/2 órák. reg. a személyszáll. hajó „Dravaszögrol” 7 ó. regg.
Zimonyból Belgrádra, Orsovára és a Dunafejedelemsegekbe (hajóval Orsován): csütörtökön a Pestől érkező személyszállító hajó megérkezése után.
Baziasról Orsovára és a Dunafejedelemsegekbe (hajóval Orsován): pénteken d. e., a pesti vasúti vonat megérkezése után.
Orsováról a Dunafejedelemsegekbe: szomb. délel.

Fölfelé:
Regensburgból Donauwörthbe minden páratlan számu napon, 6 órák reggel.
Linzből Passaubá minden pár. számu napon 7 ó. regg.
Bécsből Linzbe naponként fél 7 órák reggel.
Győről Bécsbe naponként 8 órák este.
Pestől Bécsbe naponként 6 ó. e.
Pestől Győrbe naponként 6 ó. e.
Pestől Vácra és Esztergomba naponként 3 ó. d. u. a helyi gőzessel, és a Bécsbe menő személyszállító hajóval 6 órák este.
Pestől Szent Endrőre, Bogdánya és Nagy Marosra naponként a helyigőzessel 2 és fél órák délután.
Dömsödről Bácskevére, Soroksárra és Pestre naponként a helyigőzessel 6 ó. r.
Kalocsáról Pestre naponként a helyigőzessel 6 ó. regg.
Eszékől Pestre hétfőn, szerdán, csütörtökön, pénteken és vasárnap
 a helyigőz. elind. Eszékől fél 6 ó. regg. a személyszáll. hajó „Dravaszögrol” 7 ó. regg.
Belgrádról Zimonyba és Pestre kedden, csütörtökön és vasárnap 8 órák reggel.
Zimonyból Pestre kedden, csütörtökön és vasárnap 9 órák reggel.
Baziasról Belgrádra, Zimony és Pestre szombaton délután.
Orsováról Belgrádra, Zimonyba és Pestre: szombaton reggel.
Galacsáról Orsovára és tovább Pestig (hajóval Orsován): kedden reggel.

A mohács-pesti vasut vonatai egyenesen összeköttetésben állanak a Mohácsra menő és onnan jövő személyszállító hajókkal.

Gyorshajózáások

az aldunai vidók, Konstantinápoly és az orosz gőzhajók hozzácsatlásával Odessa felé, (Galaczon át.)
I. Bécsből: vasárnap, 6 1/2 órák regg. (Első menet apr. 4-én.)
Pestől hétfőn, 7 órák reggel. (Első menet apr. 5-én.)
Baziasról kedden, 9 órák regg. (Első menet apr. 6-án.)
 Erkező Ruszokba szerdán, 10 órák délelőtt.
 „Galacsra csütörtökön reggel.
 „Konstantinápolyba csütörtökön dében.
II. Baziasról szombaton, 9 órák regg. (Első menet apr. 10.)
 Erkező Ruszokba vasárnap, 10 órák délelőtt.
 „Csiurgvopá vasárnap dében.
 „Galacsra hétfőn reggel.
 „Konstantinápolyba hétfőn dében.
 „Odessába kedden.
NB. Az utazás Konstantinápolyba, Ruszoktól Várnáig vasuton történik, innen tovább pedig Lloyd-gőzösn.

A S z á v á n :

Zimonyból Sziszekre: pénteken reggel. Sziszekről Zimonyba: kedden reggel.

A T i s z á n.

Naményből Tokajba szombaton virradóra.
 Csapról Tokajba kedden és szombaton 7 órák reggel.
 Szegedről Zimonyba: szerdán és szombaton reggel.
 Tokajból Csapra (Ungvár) hétfőn és csütörtökön d. e. a pesti vonat megérkezése után. (Körülb. 8 órák regg.)
 Tokajból Naményba csütörtökön d. e. a pesti vasúti vonat megérkezése után. (Körülb. 8 órák regg.)
 Zimonyból Szegedre: vaárnap és csütörtökön dében.

A szerb-bozsniai part hoszában.

Broskáról Sabác és Belgrádra: csütörtökön reggel.
 Sabácraól Belgrádra kedden pénteken és vasárnap reggel.
 Belg ádról Gradistére, érintve Pancsova és Baziaszt: reggel a zimonyi helyigőz. első megérkezése után.
 Belgrádról Gradistére és Orsovára, érintve Pancsova és Baziaszt: vasárnap reggel a zimonyi helyigőz. megérkezése után.
 Belgrádról Sabác és Broskára szerdán reggel a zimonyi helyi gőz. első megérkezése után.
 Belgrádról Sabácsra hétfőn és szombaton reggel az első zimonyi helyigőz. megérkezése után.
 Gradistéről Belgrádra, érint. Baziaszt és Pancsovát: szomb. reg. Orsováról Gradistére és Belgrádra, az éjen Gradistén Baziaszt 3 Pancsovát érintve hétfőn dében

A személyszállító gőzösök megérkezése Pesten:

Bécsből: naponként este.
 Esztergomból és Vácraól helyigőz. naponként 9 órák reggel.
 Nagy Maros Bogdánya és Szent-Endrőrel (helyigőz.) naponként 9 órák reggel.
 Dömsödről, Bácskevére és Soroksárról (helyigőz.) naponként 11 órák délelőtt.
 Kalocsáról (helyigőz.): naponként 4 órák délután.
 Eszékől: kedden, csütörtök, péntek, szombat és hétfőn regg. 6 óra tájban.
 Belgrád- és Zimonyból: csütörtök, szombat és kedden reggel 7 óra tájban.
 Orsova- és a Dunafejedelemsegekre: kedden reggel 6 ó. tő

Pest, február 24-én 1869.

A magyarországi forgalmi igazgatóság.

Pest 1869. Gyorssajtónyomása az első magyar egyesület könyvnyomdának (Büchler, Harsányi Nagy) 3 korona-utca 18. szám alatt.

KOBER KÁROLY

Bécsben,

Kärntner-Strasse 34 sz.

ajánlja a

tajték és borostyánkő árukból

álló gazdagon felszerelt

gyári raktárát u. m.

Valódi tajték dohánypipák kínai ezüst kupakkal 1—5 frtig.
 Valódi „szivar szípkák” 13 latos valódi ezüst kupakkal 5—25 frtig.
 Valódi „szivar szípkák” borostyán szopókával különféle nagyságban 10 krtól 2 frtig.
 Valódi tajték szivar szípkák borostyán szopókával, szép metszettel, elefántcsont szárral, tokban 1 ft 80 krtól 15 frtig.
 „Zsebdohányzótokok” meggyaszaru pipával, szivarszípkával és selyem-dohányzacskóval darabja 1 ft 50 kr., — ugyanilyenek gazdagabban ékesítve 2 frttől 25 frtig.
 Tschibouk valódi török vagy badeni meggyaszarral és borostyánkő szopókával 80 krtól 25 frtig.
 Szabadalmazott hátultöltő dohánypipák, tűzkárt nem okozható darabja 1 ft.
 Alpacca dohánypipák tajtékkal kibélelve darabja 1 ft 50 kr.
 „Dohányzó”-pipák, ugyanennek jól talált és igen szépen zománéz színben kidolgozott arczképevel, a mely épségben megtartja magát, ha a pipa kiszívódik is, darabja 2 ft 50 kr.

Azonkívül igen nagy választékban vannak mindennemű doháyzó-kellékek és esztérgályos-árak a legolesőbbra szabott gyári áron.

A tartománybéli megrendelések pósta utánvétel mellett azonnal eszközöltetnek.

Rajzolatok és árjegyzékek díjmentesen és bérmentve kívánatra elküldetnek.

Egy magyar munkából álló könyvtár

számos diszkötéssel és olyanokkal, melyek a könyvkereskedésekben már nem is kaphatók s mintegy 1000 ftba került

500 ftért eladandó

ZEISLER M.-nél Pest, király-utca 60. sz.

Maláta-kivonat és maláta készítmények.

Ezen cím alatt a „Wiener Medizinische Presse” melynek szerkesztő dr. Markbreiter F. és dr. Schmitzler J. f. évi október 11-ről kelt 41 ik számában az alább következő cikket közölte, vonatkozólag Hoff Jánosnak számtalan orvos, által üdvöseknek elismert, és több kiállításon jutalomban részesített maláta-készítményeire, melyek előállítójá azonosul különböző európai uralkodó által udvari szállító címzettel lón kintüntetve.

„Az orvosi tudományban tett előhaladás, főleg pedig a physiologia és vegyészeti terén a betegségek felismerése és gyógykezelése körül eszközölt kutatások folytán, a gondolkodó orvos örömeztetőbb folyomodik az inkább természetesen érő és az emberi szervezet láplálására befolyó anyagokhoz, mint a gyógyszerári készítményekhez. Az orvosok ezen törekvése a leghatározottabban és legvilágosabban nyilvánul a malátának és maláta készítményeknek, mint gyógy- és orvosszernek alkalmazásában a tápszerre kiterjedő betegségekben a malátát és készítményeit távolról sem szabad az újabb kor találmányának tekintenünk, mert már a legrégibb idők orvosai isz használták azokat, főleg oly kóros állapotokban, melyek kimerültségből erednek.

De miként más gyógyszerek lassanként feledésbe mentek, úgy a malátát is hasonló sors érte, míg végre ezt is, mint az orvosok részéről elhanyagolt egyéb régi gyógyszereket, az avatlanok, habár nem is hvatalból, ismét felkarolták és bevezették a gyógyszerek sorába.

Különösen kiemelendők véljük e tekintetben a maláta kivonatot, mely cukor, kőszénsav és alkohol tartalma által tápláló és megyugtató atást gyakorol, a secretiókat főleg a tüdő és húgyszervek, takonybartyákban zabalyozza, egyidejűleg átalakítólag hat a nedvvegyületekre és előmozdítja az anyagváltozást. A különböző maláta készítmények közt első helyen állnak Hoff János udvari szállító által készített maláta-kivonat, (Bécs, Kärntnering 11. szám.) névszerint feleltetik az általa előállított maláta kivonatot, maláta-csokoládét, maláta mellezucorkákat, maláta-növényzappa-nt, részint a pipere asztal számára, részint fűrdő használatra, melyek számos betegségben kitűnő gyógyszernek bizonyultak. Eddig kedvező eredménnyel alkalmaztattak: a súly ellen, mint öv- és gyöngyszerek, a Brightfélé betegség és görvély ellen, külsőleg és belsőleg alkalmazva, valamint fűrdő alakjában is, továbbá a vesék és tüdőbelvagy külevesedése, a rák alakú és egyéb veszélyes kelevények ellen.

A Hoff-féle maláta fűrdőszappanból készített maláta fűrdők, kapcsolatlan a maláta kivonat és maláta-egészségi csokoládé belső használatával, gyakran a legkedvezőbb eredménnyel alkalmaztattak: a gyermeknél czélszerűtlen és rossz táplálék folytán sokszor előforduló görvélyes és rachitikus bajon szorvadás (athrophie), valamint hasonnemű helyi bajok, csontdagaganatok, a csuklók merevsége, Athrocata, és a csuklók másnemű elavult bajai ellen. Igen kedvező eredményre vezetnek továbbá a maláta-fűrdők, gyöngeségből támadt elavult idegbajokban, néh- és húgyszervi bajokban, és nevtalgiaiban a beteges congestiv izgalmak elhárítására.

A maláta mellezucorkák, mint nyálalvasztók, a gégehurut, nyakbajok és száraz köhögés ellen használva igen enyhítőleg hatnak.

A fennidézett módon Europa már több orvos kitűnősége nyilatkozott Hoff János maláta gyógyszeréről. Dr. Compaño, a peripnani természet-történelmi muzeum igazgatójának erre vonatkozó nyilatkozatát a legközelebbi napokban teendjük közzé.

Árak: 6 üveg maláta kivonat 3 ft. 1 font I. sz. maláta-egészségi csokoládé 2 ft 40 kr., II. sz. 1 ft 60 kr. (5 fontnál fél font ráadás). Egy nagy papirtok czellmukorka 60 kr., kis papirtok 30 kr. Külföldre 2 ft értékűnél kevesebb nem szállítatik el.

egész év
Beigtatá
5 kr.; béli
A „nyiltre

AU

Egész évre
Félévre
Evnegyedre
Egy hónapra
Szegény
urak számár
mük a rende
az „Autonou
forintért szit

A ki a
ügyek iránt
nem volt, va
selt, a valóre
lési képvisel
latkozatai
Örülünk
mint az érin
mint kitűnő
mányokban s
bíró kapacit
hatták vissza
Ezen ö
kik másfél é
csak bizalm
kath. autonou
ma nyilt aké
elősegítései

Tény az
mástól lény
észlelhetők
módozatát ill
matikus dolg
Nem leh
tholikus kör
találkozunk
viselő urnak
h i t s o r s
v é l e m é n
h a t ó.

A világi
alapjában má
vőség kezder
talán mutat
solva bizal
hogy a magy
volt és halog
inkább félele
minél inkább
annál inkább
helyeken meg
kath. hívek n
E l v e
mény nélkül.

Nem esa
ölte volna m
passivitás m
közönynyé f
nagyobb rész
Felfogás
merni kényt
el a legutóbb
dalmi vagy k
Annyi és
dási nismus
mernők a vi
viseltető tár
tét: oly állapo
tulajdonitani.
rázhatna meg
és. De egyi
közül. A ma
lemében ker
igazságtalan
sorsosaink va
szomorú kivé
ritkák.

A papilo
ban közöttü
mit köszönhe
tené, ha tula
zott gyermek
Másmutt
nyira képes